

Солидарността на Европа- безценно наследство на бъдещите поколения

В тълковния речник срещу думата солидарност стои определението за единство, цялост, единодушие, съгласие. Но това не ми помага! Малко трудна за моето поколение е темата за солидарността. Липсва ни житейският опит, за да намерим аргументите за защита на собствената теза (имайки предвид и агресивната среда, в която растем, имайки предвид примера, който ни дават понякога възрастните, затворени в своя егоизъм на оцеляването). Историята и други фундаментални науки в училище ни учат, че за преодоляването на всеки конфликт е нужна точно тази солидарност, но всеки народ определя нейните параметри, смисъл и значение.

През погледа на моето 15- годишно съществуване аз мога да илюстрирам разбирането си за солидарност със събитие, което е близко до мен и моя свят. Това събитие е ежегодният Балкански младежки фестивал, провеждан в моя роден град. Дните, през които се състои фестивалът, са забравими.

На този фестивал ние не само показваме талантите си, илюстрираме иновации и постижения, но и съжителстваме заедно- едно цяло с голямо разнообразие. И въпросът е как успяваме ние, децата, да запазим мирния тон, да се разбираме, и минава ли всичко по план? Това, че участниците намират начин да общуват, намират общ език, учат се един от друг, но запазват индивидуалността си, показва, че младежите се стремят да запазят граденото от поколенията.

Доказва, че когато има цел и желание, се постига всичко. През моя поглед всяка международна група олицетворява една европейска държава. И така всяка държава иска пък да бъде първа, да се покаже в най-добра светлина и да грабне наградата. В тази „битка” е нужно много работа, стратегия и колективен дух. На сцената ние сме противници, но това, че

наблюдаваме представянето им, ни обогатява, дава ни стимул и ние да бъдем по-добри. Но никого не мразим и не спъваме, заради доброто представяне. Това е в нашия детски свят. Понякога се случват задкулисни игри, но те винаги могат да бъдат победени. Има ли единомышленници, успехът е налице.

Най-важното-спазваме ред и сценарий, така и най-амбициозните и безкомпромисните се оказват „оковани“ от веригите на реда, а той задължително се спазва, гаранция за целостта. Ето защо мотото на нашия фестивал е: „Свят без граници, свят на разбирателство, човечност и доброта“. Звучи шаблонно, но ние го постигаме малко по малко с всеки фестивал. Младите хора, които участваме, намираме толкова много приятели, а те са наши съмишленици, солидарни с идеята ни, че всичко се постига с труд и постоянство.

България, една малка по площ, но не и по дух държава, оцеляла пет века под османско владичество, показва, че може да оцелее при всякакви ситуации, а защо да не го направи и един цял континент? Като едно семейство, с много различни по характер деца, но всички свързани с кръвна връзка. Тук, при липсата на родова кръв, идва солидарността- да бъдем единни в нашата цел за по-добро бъдеще.

Дълъг и труден е пътят, който хората трябва да извървят до истинската солидарност- онзи идеал за човешко съвършенство и успех чрез взаимоотношенията в постигане на целите. Ние продължаваме да се срещаме на нашия Балкански фестивал, всеки път по-различни, пораснали, но с желание за обща работа. Защо и Европа да не продължи със своя фестивал, макар и променена, пораснала, а може би и помъдряла от грешките си, да продължи напред, за да ни остави наследство, с което ние, идното поколение, да се гордеем

Лиляна Дерибанова VIII А клас ЗПГ „Кл. Тимирязев“ град Сандански